

Î N C H E I E R E

28 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Alexandru Țentiu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Adrian Jovmir împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 28 aprilie 2015, Adrian Jovmir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, este angajat în funcția de șef al Serviciului de presă și relații publice al Direcției de poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției.

Susține că, prin ordinul pârâtului nr. 231 ef din 21 aprilie 2015 a fost sancționat disciplinar cu avertisment.

Consideră că, ordinul pârâtului enunțat este ilegal.

Afirmă că, la data de 02 aprilie 2015, în baza raportului de autosesizare al ofițerului principal de investigații al Secției nr. 1 a Direcției inspectare efectiv a Inspectoratului General al Poliției, locotenent de poliție Renat Curchin, înregistrat în cancelaria Direcției inspectare efectiv cu nr. 34/14-572, a fost dispusă efectuarea anchetei de serviciu privind presupusele acțiuni ilegale admise de el.

Relevă că, în cadrul anchetei de serviciu s-a stabilit că, la data de 31 martie 2015, el a fost telefonat de reporterul postului de televiziune „ProTV”, Tatiana Calisciuc, care a solicitat prezentarea informației cu referire la inițierea acțiunilor de localizare și reținere a fostului angajat al Ministerului Afacerilor Interne, Ion Perju, care a fost condamnat de către Curtea de Apel Chișinău, însă la solicitarea vizată, el a comunicat că, în prezent nu poate oferi informații din motivul că, este ocupat cu serviciul.

Mai relevă că, în cadrul anchetei de serviciu s-a mai stabilit că, Tatiana Calisciuc a insistat la solicitarea menționată, iar el a reacționat brutal și a închis receptorul.

Menționează că, în explicația sa a confirmat cele enunțate, cu excepția faptului că, a reacționat brutal, or, acest fapt nu a fost constatat și dovedit în cadrul anchetei de serviciu, mai mult ca atât, nici nu a avut loc.

Sușține că, în ordinul de sancționare a fost indicat că, acțiunile sale manifestate prin comportamentul nedemn pentru un angajat al Poliției au dus la discreditarea imaginii Poliției în societatea civilă, însă careva argumente concrete nu au fost menționate.

Afirmă că, prin ordinul pârâtului nr. 231 ef din 21 aprilie 2015 s-a dispus aplicarea sancțiunii disciplinare pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit.b) și d) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și ale pct. 6 lit. f), g), i) și j) și 13 din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 481 din 10 mai 2006, însă însuși ancheta efectuată și ordinul emis nu au avut la bază prevederile respectivelor acte, iar la emiterea ordinului de sancționare nu s-au luat în calcul gradul de vinovăție al colaboratorului, cauzele sau împrejurările care au stat la baza anumitor acțiuni ale polițistului și activitatea desfășurată anterior.

Solicită anularea ordinului pârâtului nr. 231 ef din 21 aprilie 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului DP mun. Chișinău, căpitan de poliție Jovmir Adrian Valeriu”.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 octombrie 2015 s-a admis acțiunea și s-a anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 231 ef din 21 aprilie 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului DP mun. Chișinău, căpitan de poliție Jovmir Adrian Valeriu”.

Prima instanță a conchis că, nu și-au găsit confirmarea circumstanțele expuse în ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.231 ef din 21 aprilie 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului DP mun. Chișinău, căpitan de poliție Jovmir Adrian Valeriu” referitor la faptul că, reclamantul a reacționat brutal la solicitarea reporterului postului de televiziune „ProTV”, Tatiana Calisciuc privind prezentarea informației.

Totodată, prima instanță a mai reținut că, reprezentantul pârâtului nu a prezentat probe pertinente și concludente, care ar dovedi faptul că, acțiunile reclamantului au dus la discreditarea imaginii Poliției în societatea civilă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016 s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 24 februarie 2016, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Alexandru Țentiu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale, deoarece instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante ale pricinii și greșit au concluzionat că, ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 231 ef din 21 aprilie 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului DP mun. Chișinău, căpitan de poliție Jovmir Adrian Valeriu” este ilegal.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că decizia instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului la data de 04 februarie 2016 (f. d. 85), iar cererea de recurs a fost depusă de reprezentantul acestuia la data de 24 februarie 2016 (f. d. 88).

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Alexandru Țentiu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante ale pricinii și greșit au concluzionat că, ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 231 ef din 21 aprilie 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului DP mun. Chișinău, căpitan de poliție Jovmir Adrian Valeriu” este ilegal nu pot fi reținute, deoarece la caz, instanțele judecătorești s-au călăuzit de art. 238 alin. (2) și 373 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă și corect au determinat circumstanțele pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Alexandru Țentiu nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Alexandru Țentiu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Alexandru Țentiu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari